

Til § 19.

Af Forslagsstillerne under Nr. 1:

5) Første Punktum affattes saaledes: „Forsørgelsen vedbliver i Reglen til Børnets fyldte 15de Aar og kan kun efter særlig Bevilling ved de aarlige Finantslove forlænges indtil det fyldte 18de Aar.“

Til § 22.

Af de Samme:

6) 3die, 4de og 5te Linie: Ordene: „og 2 Medlemmer . . . neblagte Forestilling“ ændres saaledes: „, udnævnt af Finantsministeren, og 2 Medlemmer, det ene valgt af Krigsministeren, det andet af Marineministeren.“

Af de Samme:

7) 2det Stykke, 2det Punktum, affattes saaledes: „Honorarerne for de andre Medlemmer bestemmes ved Finantsloven“.

Bøffen: Da der intet Udvalg har været nedsat til at behandle det forelagte Lovforslag, saa har en Del af Medlemmerne af det Udvalg, der ifjor behandlede det tilsvarende Lovforslag, holdt et Samraad om de Ændringer, man vilde bringe i Forslag. Det er Resultatet heraf, der foreligger i de foreslaaede Ændringsforslag, hvorom de nævnte Medlemmer ere blevene enige. Det første Ændringsforslag gaar ud paa at imødekomme den Tanke, som blev fremsat af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) under 1ste Behandling, idet han nemlig ønskede at udvide Invalidebestyrelsens Ret til at yde Forsørgelse i enkelte Tilfælde, hvor den ikke efter den nugjældende Lov vilde kunne gjøre det. Man har imidlertid erkjendt, at i det Omfang, som det ærede Medlem havde tænkt sig det, vilde det ikke kunne lade sig udføre at redigere Lovens Ord; men man har i den Form, hvori man her har foreslaaet Paragrafen vedtagen, troet, om end ikke at gjøre nogen væsentlig Forandring, saa dog ved en Afstemning her i Ængtet at tilkjendegive den Retning, hvori man ønsker, at Invalidebestyrelsens Fortolkning af denne Bestemmelse fremtidig skulde komme til at gaa. Jeg tror, at allerede dette kan have sin Betydning, naar der i denne Afstemning udtrykkelig indlægges Ønsket om en saa lempelig og overfor Invaliderne saa gunstig Fortolkning som mulig i Lovens første Paragraf.

Det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 2, skal jeg lade være uomtalt, da det jo sandsynligvis vil blive vedtaget efter den Afstemning, der nylig har fundet Sted. Forslaget gaar jo nemlig ud paa aldeles det Samme, som det tilsvarende Forslag ved Pensionsloven.

Forslaget under Nr. 3 til § 8 gaar ud paa at lade Hensynet til Invaliditetsgraden ogsaa faae Betydning overfor den Invalideforsørgelse, som

fremtidig ydes Invalider af Officersklassen. Saaledes som Paragrafen lyder i Regjeringsforslaget, er den overensstemmende med den nugjældende Ret, hvorved der i Almindelighed er Udgang for Officerer til foruden $\frac{2}{3}$ af deres Embedsløn som Pension tillige at modtage den sidste Trediedel som Invalideforsørgelse, altsaa Udgang til som Invalider at beholde deres fulde Løge. I den Henseende gjør den gjældende Lov og det forelagte Lovforslag en Afskillelse mellem Menige og Underofficerer paa den ene Side og Officerer paa den anden Side. Vi have ikke kunnet overbevise os om, at der er tilstrækkelig Grund til at vedligeholde en saadan Forskiel. Ganske vist er Ændringsforslaget, som det her er stillet, ikke af nogen indgribende Betydning, idet det kun gaar ud paa at etablere den Grundsætning, at der for invalide Officerer af første Invaliditetsafdeling altid ydes $\frac{1}{3}$ af deres Løn som Invalideforsørgelse, men at det forøvrigt overlades til Invalidebestyrelsen at tilstaa Invalideforsørgelse af mindre Beløb til Invalider af de andre Invaliditetsafdelinger, af 2den og 3die Afdeling. Det er altsaa aldeles overladt til Invalidebestyrelsens Skjøn, hvad den vil gjøre med Hensyn til de to andre Grader; men man har dog troet, at det vilde være i Overensstemmelse med Lovens Princip, naar der ogsaa overfor dette Tilfælde udtrykkelig henvises til, at Invaliditetsgraden skal faae Indflydelse ogsaa paa den Invalideforsørgelse, som tilstaaes Officerer.

Ændringsforslaget under Nr. 4 er stillet af det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (D. Christensen). Jeg kan angaaende dette Forslag ikke tale paa de øvrige Forslagsstilleres Vegne, men skal kun for mit eget Vedkommende bemærke, at det ikke forekommer mig, at der er Noget til Hinder for, at dette Ændringsforslag vedtages. Det er mig bekjendt af et enkelt Tilfælde, at ogsaa Ret og Billighed taler for en saadan Bestemmelses Anvendelse. Forslaget gaar jo nemlig ud paa, at en Invalid overfor Lovgivningen kun anerkjendes som Invalid, naar han har modtaget Invalideforsørgelse, og det er denne Grundsætnings Anvendelse i det foreliggende Tilfælde, nemlig med Hensyn til Entens Ret til at nyde Pension, som Ændringsforslaget gaar ud paa, og jeg skal afvente den høitærede Finantsministers Udtalelse om dette Ændringsforslag, idet jeg, som sagt, for mit Vedkommende ikke kan se, at der er Noget til Hinder for at vedtage det.

Ændringsforslaget Nr. 5 gaar ud paa at fyldestgjøre den Tanke, jeg berørte ved første Behandling, nemlig at bevare den i Udvalget ifjor fastholdte Grændse af 15 Aar for Invalideforsørgelse til Børn. Det gaar altsaa ud paa en Forandring i det Bestaaende. Ganske vist, den stiller i Udsigt, at Understøttelsen eller Forsørgelsen kan vedvare til det fyldte 18de Aar. Medens jeg var tilbøjelig til at blive staaende ved det 15de Aar som absolut Grændse, have Forslagsstillerne enedes